

Az alapeljárás felei

Felperes: International Stem Cell Corporation

Alperes: Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks

Rendelkező rész

A biotechnológiai találmányok jogi oltalmáról szóló, 1998. július 6-i 98/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy azok a megtermékenyítetlen emberi petesejtek, amelyeket szűznemzés útján osztódásra és továbbfejlődésre ösztönöztek, nem minősülnek az e rendelkezés értelmében vett „emberi embriónak”, ha – a tudomány jelenlegi állására tekintettel – mint ilyenek, nem rendelkeznek az emberi egyeddé fejlődés bennerejlő képességével, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

⁽¹⁾ HL C 260., 2013.9.7.

A Bíróság (harmadik tanács) 2014. december 18-i ítélete (az Amtsgericht Düsseldorf, Amtsgericht Karlsruhe [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) – Sophia Marie Nicole Sanders (képviseli: Marianne Sanders) kontra David Verhaegen (C-400/13), Barbara Huber kontra Manfred Huber (C-408/13)

(C-400/13. és C-408/13. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség — Együttműködés polgári ügyekben — 4/2009 rendelet — 3. cikk — Más tagállamban lakóhellyel rendelkező személlyel szemben tartási kötelezettséggel kapcsolatos kereset elbírálására vonatkozó illetékesség — Az illetékességek koncentrációját létesítő nemzeti szabályozás)

(2015/C 065/11)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróságok

Amtsgericht Düsseldorf, Amtsgericht Karlsruhe

Az alapeljárás felei

Felperesek: Sophia Marie Nicole Sanders (képviseli: Marianne Sanders) (C-400/13), Barbara Huber (C-408/13)

Alperesek: David Verhaegen (C-400/13), Manfred Huber (C-408/13)

Rendelkező rész

A tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről szóló, 2008. december 18-i 4/2009/EK tanácsi rendelet 3. cikkének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügyekben szóban forgóhoz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely a határokon átnyúló tartási kötelezettségekkel kapcsolatos ügyekben az illetékességek koncentrációját hozza létre a fellebbviteli bíróság székhelye szerint illetékes elsőfokú bíróság javára, kivéve ha e szabály a megfelelő igazságszolgáltatás célkitűzésének a megvalósításához járul hozzá, és a tartásra jogosultak érdekeit védi úgy, hogy mindeközben előmozdítja az ilyen követelések hatékony behajtását, aminek az ellenőrzése azonban a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

⁽¹⁾ HL C 274., 2013.9.21.